

Sygn. akt: I C 693/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agata Gawłowska-Sobusiak
Protokolant:	Paulina Wąs

po rozpoznaniu w dniu 27 grudnia 2016 r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa **Gminy G.**

przeciwko J. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. K. na rzecz strony powodowej Gminy G. kwotę 379,54 zł (trzysta siedemdziesiąt dziewięć złotych 54/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zapłacie liczonymi:

- od kwoty 63,25 zł od dnia 20 czerwca 2013r. do dnia 27 grudnia 2016r.,
- od kwoty 47,44 zł od dnia 27 września 2013r. do dnia 27 grudnia 2016r.,
- od kwoty 31,63 zł od dnia 28 grudnia 2013r. do dnia 27 grudnia 2016r.,
- od kwoty 47,46 zł od dnia 27 marca 2014r. do dnia 27 grudnia 2016r.,
- od kwoty 47,44 zł od dnia 15 lipca 2014r. do dnia 27 grudnia 2016r.,
- od kwoty 47,44 zł od dnia 26 września 2014r. do dnia 27 grudnia 2016r.,
- od kwoty 47,44 zł od dnia 26 grudnia 2014r. do dnia 27 grudnia 2016r.,
- od kwoty 47,44 zł od dnia 1 kwietnia 2015r. do dnia 27 grudnia 2016r.;

II. płatność kwoty zasądzonej w pkt. I wyroku tj. kwoty 379,54 zł, rozkłada na 8 miesięcznych rat: pierwsza rata w kwocie 26,54 zł, a kolejne raty w kwotach po 50,00 zł każda – płatnych do 5-go dnia każdego kolejno następującego po sobie miesiąca, począwszy od miesiąca następnego po miesiącu, w którym uprawomocni się niniejszy wyrok, z odsetkami ustawowymi na wypadek opóźnienia w uiszczeniu którejkolwiek z rat;

III. oddala powództwo w pozostałej części;

IV. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi.

Sędzia

SR Agata Gawłowska – Sobusiak

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Brzesku z dnia 27 grudnia 2016 r.

Strona powodowa Gmina G. domagała się zasądzenia od pozwanego J. K. kwoty 379, 54 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zapłacie liczonymi:

- od kwoty 63, 25 zł od dnia 20 czerwca 2013 r,
- od kwoty 47, 44 zł od dnia 27 września 2013 r,
- od kwoty 31, 63 zł od dnia 28 grudnia 2013 r,
- od kwoty 47, 46 zł od dnia 27 marca 2014 r,
- od kwoty 47, 44 zł od dnia 15 lipca 2014 r,
- od kwoty 47, 44 zł od dnia 26 września 2014 r,
- od kwoty 47, 44 zł od dnia 26 grudnia 2014 r,
- od kwoty 47, 44 zł od dnia 1 kwietnia 2015 r,

wszystko do dnia zapłaty.

Nadto strona powodowa wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Strona powodowa podniosła, że w dniu 1 grudnia 2011 r zawarła z pozwanym umowę nr (...) dotyczącą odbioru z dz. ew. nr (...) położonej w U. pod (...) ścieków sanitarnych za pośrednictwem istniejącej sieci stosownie do posiadanych możliwości technicznych. W umowie przyjęto, że w razie braku wodomierza, ustala się ryczałtową ilość ścieków wynoszącą 3m³/miesiąc w przeliczeniu na 1 mieszkańca zameldowanego w gospodarstwie domowym. Pozwany zobowiązał się do zapłaty za odbiór ścieków według aktualnie obowiązującej opłaty jednostkowej ustalonej na podstawie Uchwały Rady Gminy w G.. Nadto strona powodowa kilkakrotnie ustaliła dopłaty do taryfowej ceny m³ wody dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

Dalej strona powodowa podniosła, że za ścieki przyjęte z gospodarstwa domowego powoda wystawiła faktury VAT: nr (...) - na łączną kwotę 758, 96 zł. W wymienionych fakturach wskazano wysokość należności, termin zapłaty oraz formę zapłaty. Pozwany uregulował tylko część należności objętych wyżej wymienionymi fakturami, a to kwotę 379, 42 zł. Do zapłaty pozostała jeszcze kwota 379, 54 zł dochodzona pozwem. Pozwany mimo wielokrotnych wezwań z dnia 15 stycznia 2014 r, 5 lutego 2014 r, 22 kwietnia 2014 r, 7 maja 2014 r 6 sierpnia 2014 r, 17 października 2014 r, 10 listopada 2014 r, 11 lutego 2015 r, 29 kwietnia 2015 r, 29 maja 2015 r, pozwany nie zapłacił wymienionej kwoty i koniecznym stało się wniesienie pozwu.

Ostatecznie strona powodowa wyraziła zgodę na rozłożenie płatności kwoty dochodzonej pozwem na raty.

T.. Sąd nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym dnia 29 września 2016 r sygn. akt I Nc 983/16 zobowiązał pozwanego J. K. do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany J. K. wniósł sprzeciw.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W sprzeciwie pozwany zarzucił, że strona powodowa nieprawidłowo wyliczała opłaty za odprowadzanie ścieków z jego gospodarstwa domowego, albowiem w gospodarstwie tym zamieszkuje tylko jedna osoba tj. tylko pozwany. Pozwany podnosił także, że nie jest w stanie natychmiast i jednorazowo uiścić kwoty dochodzonej pozwem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany jest właścicielem nieruchomości położonej w U. pod (...), składającej się z dz. ew. nr (...), zabudowanej domem mieszkalnym.

W dniu 1 grudnia 2001 r pozwany zawarł ze stroną powodową umowę nr (...) o odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej z wymienionego gospodarstwa domowego. Strona powodowa zobowiązała się do odbioru ścieków sanitarnych z opisanego gospodarstwa domowego za pośrednictwem istniejącej sieci stosownie do posiadanych możliwości technicznych. W § 3 umowy ustalono, że w przypadku braku wodomierza określa się ryczałtową ilość ścieków na 3m³/mies. w przeliczeniu na 1 mieszkańca zameldowanego w gospodarstwie domowym. Przekazanie informacji w zakresie zmiany ilości osób zameldowanych pod danym adresem należy do obowiązków właściciela nieruchomości. Z kolei pozwany zobowiązał się do zapłaty za odbiór ścieków według aktualnie obowiązującej opłaty jednostkowej ustalonej na podstawie Uchwały Rady Gminy w G., na podstawie faktury VAT, w terminie 14 dni od otrzymania tej faktury. Nadto w umowie zastrzeżono, że strona powodowa może wystawiać faktury VAT bez podpisu pozwanego, a zastrzeżenia co do wysokości należności w fakturze nie wstrzymują obowiązku zapłaty, w przypadku zwłoki w zapłacie będą naliczane odsetki.

Dowód:

- **umowa nr (...) z dnia 1 grudnia 2001 r- k. 6,**
- **przesłuchanie pozwanego k. 64.**

W okresie obowiązywania wyżej wymienionej umowy opłata jednostkowa za 1m³ oprowadzonych ścieków wynosiła 4, 88 zł.

Dowód:

- **uchwała nr XIX/171/12 Rady Gminy w G. z dnia 15 listopada 2012 r – k. 7,**
- **uchwała nr XXIV/229/13 Rady Gminy w G. z dnia 12 czerwca 2013 r – k. 8,**
- **uchwała nr XXXIV/346/14 Rady Gminy w G. z dnia 28 maja 2014 r – k. 9.**

W opisanym gospodarstwie domowym pozwany zamieszkuje na stałe, przy czym w okresie objętym umową był zameldowany na pobyt czasowy (23.11.2010-23.11.2015; 4.06.2009-12.11.2010), wcześniej na pobyt stały (28.07.1961-4.06.2009; 12.11.2010-23.11.2010). Nadto w gospodarstwie tym od dnia 20 marca 2013 r na pobyt stały zameldowana jest konkubina pozwanego K. P., która pracuje za granicą.

Dowód:

- **zaświadczenie zameldowania na pobyt stały i czasowy z dnia 20 grudnia 2016 r – k. 59,**
- **zaświadczenie z rejestru mieszkańców z dnia 20 grudnia 2016 r – k. 61,**
- **przesłuchanie pozwanego k. 64.**

Wobec tego, że w opisanym gospodarstwie domowym zameldowane były 2 osoby, strona powodowa liczyła opłatę za odprowadzenia ścieków w ten sposób, że:

$3m^3 / \text{mies.}/\text{os.} \times 4, 88 \text{ zł}/1m^3 = 14, 64 \text{ zł}/\text{mies.}/\text{os.} + 8\% \text{ VAT} = 15, 81 \text{ zł}/\text{mies.}/\text{os.} \times 2 \text{ os.} = 31, 62 \text{ zł}/\text{mies.}/\text{os.} \times 3 \text{ mies.} = 94, 87 \text{ zł}.$

Strona powodowa wystawiała co 3 miesiące faktury VAT i doręczała je pozwanemu celem dokonania zapłaty, a pozwany regulował jej tylko częściowo. I tak:

- **faktura VAT nr (...)** z dnia 5 czerwca 2013 r, na kwotę: 94, 87 zł, termin płatności: 19 czerwca 2013 r, wpłata dnia 17 maja 2013 r – 15, 81 zł, 4 czerwca 2013 r – 15, 81 zł , do zapłaty pozostało **63, 25 zł**,

- **faktura VAT nr (...)** z dnia 12 września 2013 r na kwotę: 94, 87 zł, termin płatności: 26 września 2013 r, wpłata dnia 4 lipca 2013 r – 15, 81 zł, 30 sierpnia 2013 r – 15, 81 zł, 18 września 2013 r – 15, 81 zł, do zapłaty pozostało **47, 44 zł**,

- **faktura VAT nr (...)** z dnia 13 grudnia 2013 r, na kwotę: 94, 87 zł , termin płatności: 27 grudnia 2013 r, wpłata dnia 4 października 2013 r - 15, 81 zł, 15 listopada 2013 r – 15, 81 zł, 16 grudnia 2013 r – 31, 62 zł, do zapłaty pozostało **31, 63 zł**,

- **faktura VAT nr (...)** z dnia 12 marca 2014 r, na kwotę: 94, 87 zł, termin płatności: 26 marca 2014 r, wpłata dnia 21 lutego 2014 r – 15, 81 zł, 1 kwietnia 2014 r – 31, 60 zł, do zapłaty pozostało **47, 46 zł**,

- **faktura VAT nr (...)** z dnia 30 czerwca 2014 r, na kwotę: 94, 87 zł, termin płatności: 14 lipca 2014 r, wpłata dnia 20 czerwca 2014 r – 47, 43 zł, do zapłaty pozostało **47, 44 zł**,

- **faktura VAT nr (...)** z dnia 11 września 2014 r, na kwotę: 94, 87 zł, termin płatności: 25 września 2014 r, wpłata dnia 19 sierpnia 2014 r – 31, 62 zł, 19 września 2014 r – 15, 81 zł (do dwóch faktur), do zapłaty pozostało **47, 44 zł**,

- **faktura VAT nr (...)** z dnia 11 grudnia 2014 r, na kwotę: 94, 87 zł, termin płatności: 25 grudnia 2014 r, wpłata dnia 19 września 2014 r – 15, 81 zł, 19 grudnia 2014 r – 31, 62, , do zapłaty pozostało **47, 44 zł**,

- **faktura VAT nr nr (...)** z dnia 17 marca 2015 r, na kwotę: 94, 87 zł , termin płatności: 31 marca 2015 r , wpłata dnia 23 stycznia 2015 r – 15, 81 zł, 10 lutego 2015 r - 31, 62 zł, do zapłaty pozostało **47, 44 zł**.

Łącznie strona powodowa od marca 2013 r do marca 2015 r wystawiła faktury VAT na kwotę **758, 96 zł**, a pozwany dokonał wpłat na kwotę **379, 42 zł**, do zapłaty pozostała kwota **379, 54 zł**.

Dowód:

- **faktura VAT nr (...)** z dnia 5 czerwca 2013 r – k. 10,

- **faktura VAT nr (...)** z dnia 12 września 2013 r – k. 10,

- **faktura VAT nr (...)/ WKz dnia 13 grudnia 2013 r – k. 11,**

- **faktura VAT nr (...)** z dnia 12 marca 2014 r – k. 11,

- **faktura VAT nr (...)** z dnia 30 czerwca 2014 r – k. 12,

- **faktura VAT nr (...)** z dnia 11 września 2014 r – k. 12,

- **faktura VAT nr (...)** z dnia 11 grudnia 2014 r – k. 13,

- **faktura VAT nr nr (...)** z dnia 17 marca 2015 r – k. 13,

- potwierdzenie wpłaty z dnia 17 maja 2013 r, 4 czerwca 2013 r – k. 34,
- potwierdzenie wpłaty z dnia 4 lipca 2013, 30 sierpnia 2013 r i 18 września 2013 r – k. 35-36,
- potwierdzenie wpłaty z dnia 4 października 2013 r, 15 listopada 2013 r i 16 grudnia 2013 r – k. 37-38,
- potwierdzenie wpłaty z dnia 21 lutego 2014 r i 1 kwietnia 2014 r – k. 39,
- potwierdzenie wpłaty z dnia 20 czerwca 2014 r – k. 40,
- potwierdzenie wpłaty z dnia 19 sierpnia 2014 r i 19 września 2014 r – k. 40-41,
- potwierdzenie wpłaty z dnia 19 września 2014 r i 19 grudnia 2014 r – k. 41-42,
- potwierdzenie wpłaty z dnia 23 stycznia 2015 r i 10 lutego 2015 r – k. 42,
- przesłuchanie pozwanego k. 64.

Strona powodowa wielokrotnie wzywała pozwanego do uregulowania zaległych należności, a to pismami z dnia 15 stycznia 2014 r, z dnia 5 lutego 2014 r, z dnia 22 kwietnia 2014 r, z dnia 7 maja 2014 r, z dnia 6 sierpnia 2014 r, z dnia 17 października 2014 r, z dnia 10 listopada 2014 r, z dnia 11 lutego 2015 r, z dnia 29 kwietnia 2015 r, z dnia 29 maja 2015 r.

Mimo powyższych wezwań pozwany nie uregulował zaległości.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 15 stycznia 2014 r wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 14-15,
- wezwanie do zapłaty z dnia 5 lutego 2014 r wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 16-17,
- wezwanie do zapłaty z dnia 22 kwietnia 2014 r wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 18-19,
- wezwanie do zapłaty z dnia 7 maja 2014 r wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 20-21,
- wezwanie do zapłaty z dnia 6 sierpnia 2014 r wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 22-23,
- wezwanie do zapłaty z dnia 17 października 2014 r wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 24-25,
- wezwanie do zapłaty z dnia 10 listopada 2014 r wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 26-27,
- wezwanie do zapłaty z dnia 11 lutego 2015 r wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 28-29,
- wezwanie do zapłaty z dnia 29 kwietnia 2015 r wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 30-31,
- wezwanie do zapłaty z dnia 29 maja 2015 r wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 32-33,
- przesłuchanie pozwanego k. 64.

Pozwany nie ma stałej pracy, prowadzi gospodarstwo rolne po swoim ojcu, z którego plony przeznacza na własne potrzeby, czasem uda mu się coś sprzedać. Pozwany nie ma stałego miesięcznego dochodu.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego k. 64.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dokumenty oraz przesłuchanie pozwanego, które uznał za wiarygodne.

Pozwany nie kwestionował zawarcia umowy o odprowadzanie ścieków ze stroną powodową, wystawiania faktur i ich odbioru, a także dokonanych na poczet tych faktur wpłat i wysokości wyliczonego przez stronę powodową zadłużenia.

W przedmiotowej sprawie stan faktyczny nie był w zasadzie sporny, sporna była jego ocena w świetle postanowień umowy o odprowadzania ścieków, a mianowicie czy stawka ryczałtowa winna być liczona dla 1 czy 2-ch osób – o czym poniżej. Pozwany po prostu uiszczał należność za odprowadzanie ścieków za 1 osobę, a strona powodowa twierdzi, że powinien uiszczać opłatę za 2 osoby i tak te opłaty wyliczała.

Z kolei strona powodowa nie kwestionowała twierdzeń pozwanego, w których powoływał się na swoją trudną sytuację osobistą i finansową.

Sąd zważył, co następuje:

Strona powodowa Gmina G. domagała się zasądzenia od pozwanego J. K. kwoty 379, 54 zł z tytułu nieuregulowanych należności za oprowadzenie ścieków.

Jak ustalono w przedmiotowej sprawie, pozwany jest właścicielem nieruchomości położonej w U. pod (...), składającej się z dz. ew. nr (...) zabudowanej domem mieszkalnym. Pozwany obowiązany był do zawarcia umowy o doprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej z opisanego gospodarstwa domowego. Pozwany zawarł tego rodzaju umowę ze stroną powodową, a to umowę nr (...) z dnia 1 grudnia 2001 r. Na podstawie tej umowy strona powodowa zobowiązała się do odbierania ścieków z opisanego gospodarstwa domowego za pośrednictwem istniejącej sieci, zaś pozwany za uiszczania opłat za tą usługę. W umowie łączącej strony wyraźnie ustalono, że w przypadku braku wodomierza – tak jak w gospodarstwie pozwanego – określa się ryczałtową ilość ścieków na 3m³/mies. w przeliczeniu na 1 mieszkańca **zameldowanego** w tym gospodarstwie. Zatem nie miało znaczenia, czy jest to zameldowania na pobyty stały czy czasowy. Wobec powyższego, na podstawie danych zawartych w ewidencji (...), strona powodowa ustaliła, że w okresie od marca 2013 r do marca 2015 r w gospodarstwie domowym znajdującym się pod adresem U. (...) zameldowane były 2 osoby: pozwany J. K. i K. P.. Pozwany zameldowany był na pobyt czasowy, przy czym potwierdził, że w określonym okresie zamieszkiwał pod wskazanym adresem przez cały czas. Natomiast K. P. zameldowana była na pobyt stały. Pozwany twierdzi, że choć K. P. była i jest zameldowana na pobyt stałym, to faktycznie tylko okazjonalnie przebywa pod wskazanym adresem. Pozwany nie przedstawił na tą okoliczność żadnego wiarygodnego dowodu, nadto dziwi fakt, że osoba, która miałaby nie przebywać pod danym adresem, nadal jest tam zameldowana. Nadto pozwany nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność, że informował stronę powodową w określonym okresie (marzec 2013 r- marzec 2015 r) o tym, że K. P. faktycznie pod danym adresem nie przebywa.

Wobec powyższego w określonym przedziale czasu marzec 2013 r- marzec 2015 r strona powodowa zasadnie, zgodnie z umową, dokonywała wyliczenia opłaty za odbiór ścieków z gospodarstwa domowego w U. (...) licząc ryczałt na 2 osoby. Strona powodowa liczyła opłatę na odprowadzenia ścieków w ten sposób, że: 3m³/mies./os. x 4, 88 zł/1m³= 14, 64 zł/mies./os. + 8% VAT = 15, 81 zł/mies./os. x 2 os. = 31, 62 zł/mies./os. x 3 mies. = 94, 87 zł. Zakreślonym przedziale czasu strona powodowa wystawiła 8 faktur VAT na łączną kwotę 758, 96 zł, a pozwany uiszczył na poczet tej należności kwotę 379, 42, do zapłaty pozostała kwota **379, 54 zł** i taką kwotę Sąd zasądził od pozwanego.

Pozwany podnosił, że z uwagi na swoją trudną sytuację osobistą i finansową, nie jest w stanie uiszczyć wymienionej kwoty 379, 54 zł natychmiast i jednorazowo. Z kolei strona powodowa wyraziła zgodę na rozłożenie zasądzonej kwoty na raty po 50, 00 zł miesięcznie.

Zgodnie z art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może zasądzone świadczenie rozłożyć na dogodne raty. Chodzi tu o sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby

jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dn. 25.01.2013r. I Aca 1080/12, Lex 1313300). Z drugiej strony chodzi także o to, aby umożliwić pozwanemu dobrowolne wykonanie wyroku, a wierzyciela nie narażać na nieefektywne wydatki egzekucyjne. Takie rozumienie art. 320 kpc pozostaje w zgodzie z art. 31 ust. 3 Konstytucji, uzależniającym dopuszczalność ustanowienia w ustawie ograniczenia korzystania z konstytucyjnego prawa, jakim jest wierzycielność, od tego, czy nie narusza ono istoty tego prawa oraz czy jest konieczne w demokratycznym państwie m.in. dla porządku publicznego albo wolności i praw innych osób (por. uchwała SN z dnia 15 grudnia 2006 r III CZP 126/06 OSNC 2007/10/147).

W ocenie Sądu sytuacja osobista i finansowa pozwanego uzasadnia rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty. Pozwany nie byłby w stanie uiścić zasądzonej kwoty jednorazowo i niezwłocznie, albowiem jest to dla niego kwota zbyt wysoka. Pozwany nie ma stałej pracy, prowadzi gospodarstwo rolne po swoim ojcu, z którego plony przeznacza na własne potrzeby, czasem uda mu się coś sprzedać. Pozwany nie uzyskuje stałego miesięcznego dochodu. Zadłużenie wobec strony powodowej nie jest jedynym, jakie ciąży na pozwanym. Rozkładając zasądzoną kwotę na raty, Sąd miał na względzie również interes powoda. Strona powodowa dochodzi zapłaty na drodze sądowej, aby „odzyskać” należne jej środki pieniężne, a nie tylko uzyskać wyrok.

Reasumując Sąd uznał, że ratą możliwą do spłaty przez pozwanego będzie rata w wysokości 50, 00 zł miesięcznie, na taką wysokość raty zgodziła się strona powodowa. Należy dodać, że pozwany podejmując pracę dorywczą, np. pomoc w pracach gospodarskich w innych gospodarstwach, wymienioną kwotę może uzyskać w ciągu jednego dnia. Przy tak ustalonej miesięcznej racie, pozwany ureguluje zadłużenia w ciągu 8 miesięcy.

Rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (por. uchwała SN z dnia 15 grudnia 2006 r III CZP 126/06 OSNC 2007/10/147). Rozkładając zasądzone świadczenie na raty, sąd nie może natomiast odmówić przyznania wierzycielowi odsetek za okres poprzedzający wydanie wyroku (por. uchwała SN z dnia 22 września 1970 r III PZP 11/70 OSNC 1971/4/61). Stąd odsetki od dochodzonej kwoty zostały zasądzone do dnia wydania wyroku, tj. do 27 grudnia 2016 r. Jeśli jednak pozwany będzie opóźniał się z zapłatą poszczególnych rat, stronie powodowej będą się należały odsetki za opóźnienia w zapłacie kolejnych rat (por.; H. Pietrkowski, *Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych*, Warszawa 2009, s. 336).

W tym stanie rzeczy na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 102 kpc. Strona powodowa wygrała proces w całości, ale mając na uwadze szczególne okoliczności, przedstawioną powyżej sytuację osobistą i finansową pozwanego, Sąd uznał za zasadne odstępianie od obciążania pozwanego zwrotem kosztów procesu dla strony powodowej. Nadto należy mieć na uwadze, że pełnomocnik strony powodowej działał w jej imieniu na podstawie stałego zlecenie w ramach obsługi prawnej Gminy.

SSR Agata Gawłowska-Sobusiak